

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
164

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Μὲ τὴν προσέλευσίν σου εἰς τὰς κάλπας τὴν προσεχῇ Κυριακὴν καὶ μὲ τὴν φωτισμένην θετικὴν ψήφον σου ὑπὲρ τῆς Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας, θὰ ἐγκαινιάσῃς νέον κεφάλαιον τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας. Εἰς χεῖράς σου πλέον εὐρίσκεται τὸ μέλλον τῆς πατρίδος. Τὸ μέγα ἔργον ἀναμορφώσεως τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἤρχισε τὴν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 1967 καὶ συνεχίσθη μὲ τὴν συμπαραστάσιν σου, εἰσέρχεται τῶρα εἰς τὴν ἀνωτέραν φάσιν του μὲ τὴν μεταβίβασιν τῶν εὐθυνῶν τῆς διακυβερνήσεως εἰς τὸν λαόν.

Ἐχει μεγάλην κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν ἡ ἐκτίμησις τοῦ πραγματικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐπεμβάσεως, ἡ ὁποία ἐγίνε τότε. Μερικοὶ τὴν εἶδαν ὡς ἓν ἀπὸ τὰ κινήματα, τὰ τὸσον συνήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ δὲν ἦτο κίνημα. Ἦτο ἐπανάστασις, ὅπως ἀπέδειξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε καὶ μὲ τὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποῖαν εἶχε.

Τὰ κινήματα γίνονται ἐκ μέρους μιᾶς περιορισμένης κοινωνικοπολιτικῆς ομάδος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν, μὲ τὴν ἐξουσίαν, τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῆς ομάδος αὐτῆς καὶ ἐξελίσσονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς προσωποπαγῇ καθεστῶτα, ἂν δὲν ἀνατραποῦν ἀπὸ μίαν ἄλλην ἀντίπαλον ομάδα. Ἐνῶ αἱ ἐπανάστασεις ἐκφράζονται εἰς μίαν δεδομένην στιγμὴν καθολικὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην. Ἀντανακλοῦν, ἀφ' ἑνός, τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνατραπέντος «συστήματος» ὅπως λειτουργήσῃ περαιτέρω καί,

ἀφ' ἑτέρου, τὴν διαπίστωσιν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι ὀργανωμένη πολιτικῶς, οἰκονομικῶς, διοικητικῶς καὶ κοινωνικῶς ἡ ζωὴ του, δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του, ὅτι δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ ἀτομικὰ καὶ τὰ γενικὰ συμφέροντά του καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναμόρφωσις καὶ ἐξυγίανσις αὐτοῦ τοῦ τρόπου, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ζωὴ ἀποκτᾷ κανονικὸν ρυθμόν, πὺ φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διεκήρυξε καὶ δὲν ἔπαυεν ἕκτοτε νὰ τονίζῃ ἐμφαντικῶς ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἐπαναστατικῆς ἀποστολῆς πρὸς πολιτικὴν, οἰκονομικὴν, διοικητικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξυγίανσιν καὶ ὅχι εἰς ἐπιβολὴν προσωποπαγοῦς καθεστῶτος.

Μία ἐπανάστασις ἐπιτυχάνει μόνον ὅταν οἱ φορεῖς τῆς δυνάμεως νὰ συλλάβουν τὰς ἐνδιαθέτους τάσεις τοῦ συνόλου, νὰ διαπιστώσουν ὀρθῶς τὰς ἀδυναμίας τοῦ «συστήματος» τοῦ ὁποίου ἀνέστειλαν τὴν λειτουργίαν, νὰ ικανοποιήσουν, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαίου ὡς μέσου, τὰς βραχυπροθέσμους καὶ μακροπροθέσμους ἀνάγκας ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἐπιβάλουν τὰς θεσμικὰς ἐκείνας μεταβολάς, πὺ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἐπὶ νέων ὑγιῶν καὶ συγχρονισμένων βάσεων. Τότε ἔχομεν τὴν ἀντικειμενικὴν ἀπόδειξιν τῆς ικανότητος τῶν φορέων καὶ τῆς ταυτίσεως τῶν τάσεων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου πρὸς τὰ κίνητρα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἔτσι κρινομένη ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου, δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἀποτελεῖ πρότυπον ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπαναστάσεων. Θεωρῶ περιττὸν ν' ἀπαριθμῶσιν τὴν στιγμήν αὐτὴν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς, διότι τὰ ἔχουν ἀπογράψῃ καὶ ἐκτιμῆσαι διεθνῇ καὶ ἐλληνικῇ ἐπίσημα ὄργανα καὶ διότι ὅλοι, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν κατηγοριῶν καὶ πολιτικῶν τάσεων, ἔχομεν αἰσθῆσιν τῆς συντελεσθείσης προόδου.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Ὑπέρτατος σκοπὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἦτο ἡ θεμελίωσις μιᾶς ὑγιоῦς καὶ συγχρονισμένης Δημοκρατίας, ἐνὸς καθεστῶτος χωρὶς τὰς διαπιστωμένας ἀδυναμίας τοῦ παρελθόντος, αἱ ὁποῖαι εἶχαν δημιουργήσει ἐκρηκτικὴν κατάστασιν καὶ εἶχαν φθείρει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ ὅλους τοὺς βασικοὺς θεσμούς. Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1968 περιελάμβανε σειρὰν ἐξυγιαντικῶν διατάξεων καὶ ἐψηφίσθη ἐκθύμως ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνέκρινε μὲ τὴν ψῆφον του καὶ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ τὰς ἐξυγιαντικὰς διατάξεις. Ὁ κληρονομικὸς ὅμως ἀνώτατος ἄρχων οὔτε τὴν Ἐπανάστασιν ἐνέκρινεν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπεχείρησε νὰ τὴν ἀνατρέψῃ δι' ἁλλεπαλλήλων ἀντεθνικῶν κινήματων, οὔτε τὸ Σύνταγμα ἐδέχθη, διότι ἦτο ἐκπρόσωπος μιᾶς φατρίας, πού ἀντιστρατεύεται τὴν ἐξυγιάνσιν τῆς δημοσίας ζωῆς. Ἦλθεν ἔτσι εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀνάγκην, ἡ ὁποία ἐπέβαλε τὴν Ἐπανάστασιν καὶ πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ Ἔθνους, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκφρασθῇ σαφῶς.

Ὡφείλε, κατόπιν τούτου, ἡ Ἐπανάστασις ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὰς εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα ἀδυναμίας, νὰ ἐπιβάλλῃ κάθαρσιν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην νέαν πολιτικὴν τάξιν. Δὲν ἔμπορῶσε ν' ἀνέχεται ἐπ' ἄπειρον τὴν βασιλικὴν τροχοπέδην. Ἦθελε νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸν λαὸν τὰς εὐθύνas διακυβερνήσεως τῆς χώρας διὰ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν. Ἐὰν διεξήγοντο ὅμως ἐκλογαί, θὰ ἐπανήρχετο αὐτοδικαίως ὁ ἐνσαρκωτὴς τῆς ἀντιδράσεως κατὰ πάσης ἐξυγιάνσεως. Ἐχρειάζετο, λοιπόν, βαθεῖα πολιτικὴ τομὴ διὰ νὰ προχωρήσῃ τὸ Ἔθνος πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Καὶ αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν τομὴν ἐπραγματοποιήσαμεν διὰ τῆς ἐπαναστατικῆς Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 1ης Ἰουνίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀμέσως μετὰ τὸ τελευταῖον βασιλικὸν πραξικόπημα ἐκηρύξαμεν ἑκπρωτον τὸν βασιλέα καὶ τοὺς δια-

δόχους αὐτοῦ, ἐγκαθιδρύσαμεν τὸ πολίτευμα τῆς Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐκαλέσαμεν τὸν λαὸν εἰς νέον δημοψήφισμα.

Ἡ Ἐπανάστασις πιστεύει ὅτι, ὅπως μὲ τὰ ἄλλα μέτρα τῆς, ἔτσι καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν τομὴν ἐξέφρασε καθολικὴν ἀπαίτησιν καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς λαϊκὰς τάσεις. Ἀπόδειξιν τούτου ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν προπαγανδιστῶν τῆς ἀρνητικῆς ψήφου ἐτόλμησε νὰ ἐμφανισθῇ ἀπολογητὴς τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐκπτώτου. Ὅλοι περὶ δημοκρατίας ὠμίλουν καὶ ὀμιλοῦν. Καὶ ἡ μόνη διαφορὰ τῶν πρὸς τὸν φορέα τῆς Ἐπαναστάσεως εἶναι ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἤθελαν νὰ τὴν διαμορφώσουν αὐτοὶ καὶ ὄχι ἡ Ἐπανάστασις καὶ ὑπὸ μορφήν ἄλλην ἀπὸ ἐκείνην, ἡ ὁποία τίθεται πρὸς ἔγκρισιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ψηφίσματος. Τοῦτο ὅμως εἶναι δικαίωμα κάθε Ἑλλήνος καὶ δι' αὐτὸ ἡ Ἐπανάστασις ἐκάλει τοὺς πολίτας εἰς δημοψήφισμα διὰ ν' ἀποφανθοῦν ἂν συμφωνοῦν ἢ ὄχι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πλαισίου, μὲ τὸ ὁποῖον μορφοποιεῖται ἡ Προεδρικὴ Κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία.

Ἡμποροῦσε, βέβαια, ἡ Ἐπανάστασις, ὡς μοναδικὴ πηγὴ δικαίου τὴν στιγμήν αὐτὴν, νὰ προχωρήσῃ σταδιακῶς διὰ σειρᾶς Συντακτικῶν Πράξεων, εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν πολιτικῶν πλαισίων καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν των, καὶ βραδύτερον, ὅταν θὰ ἔκρινεν ὅτι ἡ νέα πολιτικὴ τάξις ἀπέδωκεν, ἀφωμοιώθη καὶ ἐξετιμήθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν διὰ δημοψηφίσματος ἔγκρισιν. Ἀπέφυγεν ὅμως τὴν διαδικασίαν αὐτὴν, διότι φρονεῖ ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή νὰ προσδιορισθοῦν τὰ τελικὰ συνταγματικὰ πλαίσια καὶ αἱ ἐξουσίαι τῆς πολιτείας διὰ τῆς βουλήσεως τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 1ης Ἰουνίου ἠλλαξε τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος-ὀρθότατα, ὅπως ἀπεδείχθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δίμηνον-προέβη ἀμέσως εἰς τὴν ὑποβολὴν πρὸς τὸν λαὸν ὑπὸ μορφήν ψηφίσματος ὡλοκληρωμένου πολιτικοῦ πλαισίου διὰ νὰ τὸ ἐγκρίνῃ.

Δὲν ἔρκει ἡ ἐπαναστατικὴ πολιτικὴ τομὴ. Τὸ μέγα πρόβλημα ἦτο τοῖο εἶδος προεδρικῆς δημοκρατίας εἶναι ἐνδεδειγμένη ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας. Ἡ Ἑλλὰς εἶχε κυβερνηθῇ ἄλλην μίαν φοράν ὑπὸ δημοκρατίαν κατὰ τὴν περίοδον 1924-1935. Ἀλλὰ ἡ ἐμπειρία, πού μᾶς ἄφησεν ἡ δημο-

κρατία εκείνη δὲν ὑπῆρξε, δυστυχῶς, καλύτερα ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῆς βασιλείας. Κυβερνητικὴ ἀστάθεια, ἀλλεπάλληλα κινήματα, ἀχαλίνωτος δημοκρατία ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων, παρέλυσαν τὴν προηγηθεῖσαν δημοκρατίαν καὶ τὴν ἡμπόδισαν ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς χώρας. Ἡ ἀποτυχία τῆς ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι ἦτο προεδρευομένη καὶ ὄχι προεδρική δημοκρατία. Ὁ Πρόεδρος ἦτο οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος ὡς ἀνώτατος πολιτειακὸς λειτουργός. Συνοφίζων τὴν γενικὴν καὶ τὴν εἰδικὴν ἐκ τῆς περιόδου αὐτῆς πεῖραν τοῦ ὁ Ἑλευθέριος Βενιζέλος ἔγραφε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1934 εἰς τὸ «περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας» σχέδιόν του : «Ἡ προσπάθειά μου ὅπως ὀργανώσω τὴν Ἑλλάδα εἰς συγχρονισμένον κράτος μὲ κυβέρνησιν ἀποβλέπουσαν εἰς κάθε περιστάσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀπεδείχθη ὡς καθ' ὑπερβολὴν αἰσιόδοξος». Καὶ προσέθετε : «Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας πρέπει ν' ἀναδεικνύεται δι' ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων δι' ἑπτὰ ἔτη καὶ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας ἐπὶ τῶν νόμων».

Ἑλληνικὲ Ἀαέ,

Ἐχρειάζετο νέος τύπος Δημοκρατίας καὶ αὐτὸς καθορίζεται διὰ τοῦ Ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἐγκαίρως ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἔθνους καὶ θὰ κριθῇ μὲ τὴν ἐλευθέραν ἐτυμηγορίαν τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς Κυριακῆς. Βάσει τοῦ νέου τούτου τύπου Δημοκρατίας παρέχονται ἐνισχυμένοι ἀρμοδιότητες εἰς τὸν ἀνώτατον πολιτειακὸν λειτουργόν, ὁ ὁποῖος ἐκλέγεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ μίαν μόνον θητείαν. Καὶ εἶναι τοῦτο εὐλογον καὶ ἀπαραίτητον διὰ νὰ δύναται οὗτος ν' ἀσκῇ ἀποδοτικῶς ἔργον γενικοῦ συντονιστοῦ καὶ νὰ προασπίζῃ τὴν Δημοκρατίαν. Θὰ ἦτο ὀλέθριον ἂν ἐγκαθιδρύαμεν μίαν δημοκρατίαν παράλυτον καὶ θνησιγενῆ, ὥσάν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν, ἀντιγράφοντες τὰς παραδοσιακὰς δικαιοδοσίας τοῦ προέδρου, ὅπως ἐπιθυμοῦν μερικοὶ διὰ νὰ τὴν ἀνατρέψουν αὖριον ἢ νὰ τὴν ἐκφυλίσουν.

Τὸ πολίτευμα ἐπιφυλάσσει ἄμεσον νομοθετικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν ἀρμοδιότητα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διὰ τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ ἀσφαλείας, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς δημοσίας τάξεως. Εἶναι οἱ τομεῖς ἐπὶ τῶν ὁποίων, λόγῳ τῆς φύσεώς των, δὲν ἐκδηλοῦνται σοβαραὶ διαφοραὶ ἀπόψεων. Εἶναι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, πού ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ εἶναι

ἡ χώρα ἐπαρκῶς ἐξοπλισμένη καὶ διασφαλισμένη ἢ πού θὰ ἤθελαν νὰ ἐνταχθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμὸν ἢ πού θὰ ὑπεστήριζαν ὅτι δὲν ἀποδίδουν σημασίαν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, χωρὶς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατος κάθε δημιουργικὴ προσπάθεια τοῦ Ἔθνους.

Δὲν εἶναι ὅμως ἀνεξέλεγκτος ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, παρὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλογὴν του. Διότι τὸ νέον πολίτευμα εἰς περιπτώσεις διαφωνίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Βουλῆς καθιερώνει τὴν εὐχέρειαν ἄρσεως τῆς διαφωνίας, εἴτε διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῆς Βουλῆς, εἴτε διὰ προσφυγῆς εἰς τὸν λαὸν δι' ἐκλογῶν ἢ διὰ δημοψηφίσματος.

Ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον φάσμα τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος (πέραν τῶν θεμάτων τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως), ὅπου συγκρούονται συμφέροντα, διαφοροποιοῦνται γνώμαι καὶ ἀπαιτεῖται συνεχῆς συνεργασία τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας μὲ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐξ ἀνάγκης ὁλονὲν περισσότερον παρεμβατικὸν—δηλαδὴ τὰ διοικητικά, τὰ οἰκονομικά, τὰ κοινωνικά, τὰ εκπαιδευτικά, τὰ τεχνικά, τὰ πολιτιστικά θέματα—ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς στηριζομένης Κυβερνήσεως.

Διετυπώθησαν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς ἐφ' ἅπαξ θητείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἄνευ δικαιώματος ἐπανεκλογῆς. Καὶ ὑπεστηρίχθη ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο πιθανὸν νὰ στερήσῃ τὴν χώραν ἀπὸ τὰς χρησίμους ὑπηρεσίας ἑνὸς δοκιμασθέντος καὶ ἐπιτυχόντος Προέδρου. Θεωρητικῶς ἴσως νὰ εἶναι τοῦτο ὀρθόν. Ὁ Πρόεδρος ὅμως τῆς ἐλληνικῆς Δημοκρατίας ἔπρεπε νὰ διαφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν πειρασμὸν τῆς ἐπιδιώξεως ἐπανεκλογῆς, ὁ ὁποῖος μοιραίως θὰ τὸν παρέσυρεν εἰς ἐνεργείας κομματικῆς ὑφῆς, ὅπως συνέβη ἐνίοτε ὅπου δὲν ἔχει θεσπισθῇ αὐτῇ ἡ ἀπαγόρευσις. Ἔτσι, ἡ ἀσκῆσις τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους του θὰ εἶναι ὑψηλῆς ἐθνικῆς στάθμης καὶ καθαρᾶς πολιτειακῆς ποιότητος. Ἐπειτα, θ' ἀπετέλει ἀδικαιολόγητον ὁμολογίαν ἐθνικῆς καταπτώσεως ὁ φόβος μήπως δὲν θ' ἀναδεικνύωνται ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητον δεξαμενὴν τοῦ Ἔθνους τρεῖς ἀνὰ εἰκοσαετίαν Ἑλληγες, ἱκανοὶ ν' ἀναλάβουν τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων Προέδρου Δημοκρατίας ἐντίμως καὶ ἐπωφελῶς. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ τοιοῦτος φόβος εἶναι ἀβάσιμος, διότι πιστεύω ὅτι ἡ βιολογικὴ

καὶ ἡ ἠθικὴ στάθμη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνέρχον-
ται σταθερῶς.

Δὲν ὑπάρχει, ὡς γνωστόν, Σύνταγμα ἢ νόμος
ὁμοφώνου ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ συνόλου τῶν
πολιτῶν τῆς χώρας ὅπου ἰσχύει. Αἱ ἐπιφυλάξεις
καὶ αἱ ἀντιθέσεις ἀκόμη, ἐκ διαφόρων ὑποκειμενι-
κῶν συνήθως λόγων, εἶναι ἀναπόφευκτοι. Ἐξαι-
ρεσιν τοῦ κανόνος τούτου δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀπο-
τελέσῃ τὸ ψήφισμα. Τὸ ἀναμφισβήτητον ὅμως
πρὸς τὸ εἶναι ὅτι καθορίζει ἐν πλαίσιον δημο-
κρατικῆς πολιτείας, τὸ ὁποῖον ἐπιδέχεται ἀναθεώ-
ρησιν εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, πού θά κρίνῃ ἐνδεχο-
μένως διορθωτέα ἢ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ
λαοῦ κοινοβουλευτικῆ πλειοψηφία. Διότι ἡ Βουλὴ,
ἢ ὁποία θ' ἀναδειχθῇ ἐκ τῶν καλπῶν βάσει τοῦ
Ψήφισματος εἶναι Ἀναθεωρητικὴ. Καὶ διότι πέραν
τῶν ἀναθεωρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας θά δύναται
νὰ προβῇ ἡ πρώτη αὐτῇ Βουλὴ, ὑπάρχει καὶ ἡ
ἀνὰ ἐπταετίαν δυνατότης ἀναθεωρήσεως τοῦ Σύν-
τάγματος.

Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατ' ἐξοχὴν ὤφειλε νὰ προσ-
φέρῃ τὸ Ψήφισμα ἦσαν καὶ εἶναι πρῶτον, ἡ ὁμαλὴ
καὶ ἄνευ συγχλονισμῶν μετὰβασις τῆς χώρας ἐκ
τῆς καταστάσεως ἀναστολῆς τῆς πολιτικῆς ζωῆς
εἰς τὸ καθεστῶς τῆς δημοκρατικῆς ὑπευθυνότητος
τοῦ λαοῦ καὶ δεύτερον, ἡ διατήρησις τῆς συνε-
χείας τῆς ἀναληφθείσης ἐξυγιαντικῆς προσπα-
θείας. Καὶ αὐτὰ τὰ προσφέρει κατὰ τὸν ἀρτιώτερον
τρόπον μὲ τὰς θεμελιώδεις διατάξεις του. Οἱ
ἐπικριταὶ τοῦ οὐδεμῖαν ἐποικοδομικὴν πρότασιν
ὑπέβαλαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Τὸ κρυ-
σταλλωμένον πείσμα των κατὰ τῆς Ἐπαναστά-
σεως καὶ ἡ ἀναχρονιστικὴ νοοτροπία των, τοὺς
κατέστησαν ἀνικάνους νὰ προσφέρουν καὶ τὴν
ἐλαχίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον.

Κατὰ τὸ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον καλεῖσθε νὰ
ἐγκρίνετε ἢ ν' ἀπορρίψετε, ἡ πρώτη θητεία Προ-
έδρου τῆς Δημοκρατίας ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἀρχη-
γὸν τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν ὑπηγόρευσαν τὴν
ρύθμισιν αὐτὴν λόγοι φιλοδοξίας ἢ ἐφeses ἐξουσίας.
Ἡ Ἐπανάστασις ἀποτελεῖ νομικὸν καὶ πολιτικὸν
γεγονός. Ἐπέθεσε τὴν σφραγίδα της ἐπὶ τῆς
ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ τὰ ἐπιτεύγματά
της, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἤμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ,
εἶναι κατάκτησις τοῦ ἔθνους. Ἡ πολιτειακὴ
μεταβολὴ καὶ ἡ νέα σύνταξις τῆς πολιτείας ὁδηγοῦν
τὴν χώραν εἰς νέαν φάσιν, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ
ἡθελημένην καὶ προγραμματισμένην ἐξέλιξιν, καὶ
ὄχι ἄρνησιν, τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶναι, συνεπῶς,

ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ἡ σύνδεσις πρὸς τὴν
προηγηθεῖσαν φάσιν διὰ νὰ κατοχυρωθῶν τὰ
ἐπιτεύγματά της καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐγγύησις ὅτι
ἡ μετὰβασις θά πραγματοποιηθῇ ὁμαλῶς, ἀδια-
ταράκτως καὶ δημιουργικῶς.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Οἱ ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν Ἐπανάστασιν καὶ εἰς
τὴν νέαν συνταγματικὴν τάξιν δὲν ὑπερασπίζουσιν
τὸ προηγούμενον πολιτειακὸν καθεστῶς ἐναντι
τῆς Προεδρικῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας,
ἀλλὰ ἐρωτοῦν : « Ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Δημο-
ψηφίσματος εἶναι ἀρνητικόν, τοῦτο δὲν θά ση-
μαίνει ἀνατροπὴν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐπά-
νοδον εἰς τὸ καταλυθὲν πολιτειακὸν καθεστῶς; ». Ἡ
Ἐπανάστασις εἶναι βεβαία ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα
θά εἶναι θετικόν. Τὸ ἐρώτημα πάντως, ἐτέθη καὶ
ἐδόθησαν εἰς αὐτὸ ἐκ μέρους τοῦ Τύπου, ἀλλὰ καὶ
ἐκ μέρους παραγόντων διάφοροι ἀπαντήσεις, αἱ
ὁποῖαι ἐπροκάλεσαν σύγχυσιν εἰς ἕνα χῶρον κρυ-
σταλλίνης καθαρότητος. Πρέπει, λοιπόν, νὰ το-
νισθῇ ἅπαξ διὰ παντός ὅτι ἡ Ἐπανάστασις
ὑπάρχει, ὅτι δὲν παραιτεῖται τῆς ἐξυγιαντικῆς
ἀποστολῆς της καὶ ὅτι δὲν ἀνατρέπεται.

Μία ἐπανάστασις ἀνατρέπεται μόνον ὅταν ἔλθῃ
εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς τάσεις τῆς κοινωνίας, ἀπὸ
τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ἀνεδύθη διὰ νὰ τὴν ἐξυ-
γιάνῃ. Καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκπεφρασμένη ἡ ἐπι-
θυμία τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ οὐδεὶς ἀρνεῖται τὴν
ἀνάγκην της, ἐν μόνον συμπέρασμα δύναται νὰ
ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν ἀρνητικοῦ
ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος : Τὸ συμ-
πέρασμα ὅτι δὲν ἐγκρίνεται τὸ Ψήφισμα, δηλαδὴ
τὸ προτεινόμενον συγκεκριμένον πολιτειακὸν πλαί-
σιον, ὅτι δὲν ὑπάρχουν, συνεπῶς, αἱ συνταγμα-
τικαὶ βάσεις διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ἀμέσως
μετὰ τὸ δημοψήφισμα αἱ διαδικασίαι μεταβιβά-
σεως τῶν εὐθυνῶν τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τῆς Ἐπανα-
στάσεως εἰς τὸν λαὸν καὶ ὅτι αὗται θά συντελε-
σθοῦν, κατ' ἀνάγκην, μὲ διάφορον τρόπον καὶ
βραδύτερον ρυθμόν. Ἀνέκκλητος, πάντως, ἀπό-
φασις τῆς Ἐπαναστάσεως εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις
τῆς ἀποστολῆς της καὶ ἡ προάσπισις τοῦ ἔργου
της. Εἰς οὐδένά θά ἐπιτραπῇ νὰ διαταράξῃ τὴν
ἐπαναστατικὴν πορείαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ θέσῃ
ἐν κινδύνῳ τὰ ἕως τώρα ἔθνικὰ ἐπιτεύγματα διὰ
τῆς δημαγωγίας καὶ τῆς περιφρονήσεως τῶν
νόμων.

Οἱ προπαγανδιστὰς τῆς ἀρνητικῆς ψήφου συνέ-
χονται ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς τελεσιδικίου καταδίκης

των. Διότι βλέπουν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν του θὰ ἔχῃ ὑπογράψει μὲ τὴν Ἐπανάστασιν τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς τὸ ἱστορικὸν συμβόλαιον τῆς δημοκρατικῆς καὶ ἡμέρου πολιτικοποιήσεως τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Τυφλωμένοι ἀπὸ στεῖρον ἀρνητισμὸν καὶ ἀντεπαναστατικὸν πάθος καὶ ὑποτιμῶντες τὴν νοημοσύνην τοῦ λαοῦ, τὸν καλοῦν, ἐν τῇ ἀπογνώσει των, ν' ἀνατρέψῃ τὴν Ἐπανάστασιν. Τὸ μόνον ποῦ τοὺς ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ ἐξουσία, ἡ πάση θυσίᾳ ἐξουσία, ἔστω καὶ μὲ τὸν κίνδυνον καταστροφῆς καὶ αἱματοχυσίας. Λόγῳ τῆς ἀνεπαρκείας καὶ τῆς ἀνευθυνότητος, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν ὅταν διεχειρίζοντο τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς λαμπρᾶς ἀποδόσεως τῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν διερρευσασαν ἐξαετίαν, ἔχασαν τὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Τοὺς πληροφορῶ, λοιπόν, ὅτι δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν, οὔτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν δύναμις ἱκανὴ ν' ἀνατρέψῃ τὴν Ἐπανάστασιν.

Ἑλληνικὲ Λαέ,

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν δι' ὅλους μας στιγμὴν δηλῶ ὑπευθύνως καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι, ἀναλαμβάνων τὴν πρώτην Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, θὰ θέσω ἀμέσως ἐν κινήσει τὰς νέας πολιτικὰς λειτουργίας, συμφώνως πρὸς τὸ χρονδιάγραμμα τοῦ Ψηφίσματος, περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, περὶ λειτουργίας Κομμάτων καὶ περὶ διενεργείας Ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Βουλῆς καὶ πολιτικῆς Κυβερνήσεως.

Ὅτι θὰ θέσω τέρμα ὀριστικὸν εἰς τὸ καθεστῶς τῶν ἐκτάκτων ἐξουσιῶν, μὲ πλήρη λειτουργίαν ὅλων τῶν συνταγματικῶν ἐγγυήσεων διὰ τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Ὅτι θ' ἀσκήσω ἀκομμάτιστον ἐθνικὴν ἐξουσίαν. Ὑπὸ τὴν νέαν Δημοκρατίαν ὅλοι οἱ πολῖται θὰ ἔχουν ἴσας καὶ τὰς αὐτὰς εὐχερείας ὅπως, ἐντὸς τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐθνικῶν πλαισίων, διεκδικοῦν τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ διὰ πολιτικὴν σταδιοδρομίαν.

Ὅτι θὰ ἐργασθῶ διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος. Αἱ κληρονομημέναι ἀπὸ τὸ παρελθὸν καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν διασπαστικὴν ἐπίδρασιν, θ' ἀποδυναμωθοῦν μὲ ἀποφασιστικότητα.

Ὅτι θὰ ἐφαρμόσω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους μὲ αὐστηρότητα καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν,

διότι ἀποτελοῦν τὸ μόνον πλαίσιον ὑπάρξεως καὶ δράσεως εἰς ἓν κράτος σεβόμενον τὴν ἀποστολὴν του καὶ τοὺς πολίτας του.

Ὅτι θὰ ἐξοβελίσω κάθε σπέρμα, διαχωρισμοῦ, λόγῳ ἐνεργείας ἢ καταστάσεως, εἰς βάρος καὶ τῆς ἐλαχιστοτέρας ὁμάδος. Ὁ βασιλικὸς θεσμὸς ἦτο ἀνέκαθεν παρείσακτος εἰς τὴν χώραν μας. Θὰ τὸν ἀφήσωμεν ἥσυχον εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς ἱστορίας, ὅπου εἶναι ἡ θέσις του, καὶ θὰ ἐνδιαφερθῶμεν ὅλοι διὰ τὸν οἶκον μας, διὰ τὴν Πατρίδα μας, διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διαφυλάξωμεν ἀπὸ κάθε κίνδυνον.

Ὅτι θὰ μεριμνήσω ἀόκνως διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ ἀσφαλείας, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐθνικὴν μας ἐλευθερίαν. Ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε πάντοτε ἀντικείμενον ἀρπαγῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱστορίας της καὶ ἐπεβίωσε μόνον χάρις εἰς τὴν ὑψηλὴν συνείδησιν τοῦ χρέους προασπίσεως καὶ διεκδικήσεως τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν εἶχαν τὰ τέκνα της.

Ὅτι θὰ προασπίσω τὴν ἑνταξίν μας εἰς τὴν παράταξιν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, θὰ σεβασθῶ τὰς συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐν ἰσοτιμίᾳ καὶ θὰ διατηρήσω φιλικὰς σχέσεις μὲ ὅλας τὰς χώρας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος. Τὸ καθεστῶς τῆς κηδεμονίας, τῆς ἐξαρτήσεως καὶ τῶν ὑπαγορεύσεων ἐκ μέρους τῶν ξένων, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔζησε ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της εἰς ἀνεξάρτητον κράτος, ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελθόν.

Ὅτι βάσει τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων θὰ διασφαλίσω μὲ ἀποφασιστικότητα τὴν δημοσίαν τάξιν ἀδιατάρακτον, διότι ἄνευ αὐτῆς οὔτε ὕλική, οὔτε πολιτιστικὴ πρόοδος εἶναι δυνατὴ καὶ διότι ἡ νέα Δημοκρατία διὰ ν' ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς της πρέπει νὰ εἶναι ἀπερίσπαστος.

Ὅτι, ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε, ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν ὕλικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καρπῶν τοῦ μόχθου τῶν πολιτῶν θ' ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, διότι ἀπεδείχθη περιτράνως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσμον ὅτι ἄνευ τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας οὐδεμία οἰκονομία δύναται νὰ προοδεύσῃ.

Ἑλληνες πολῖται,

Ἡ Ἐπανάστασις σᾶς προτείνει μίαν Δημοκρατίαν, ποῦ εἶναι συγχρονισμένη, ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας μας, στηρίζεται εἰς τὴν ἀπο-

κτηθεῖσαν πεῖραν, διαθέτει τὰ μέσα ἀποτελεσματικῆς αὐτοπροστασίας της καὶ καθιερώνει ὑγιεῖς καὶ ἀποδοτικούς δημοκρατικούς θεσμούς. Ἐχετε ὅλας τὰς δυνατότητας ἐλευθέρας καὶ ἀβιάστου ἐκφράσεως τῆς βουλήσεώς σας ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς.

Κατὰ τὰ διαρρέυσαντα ἕξ ἔτη, παρὰ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα τῆς παρενέβαλλαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ χρεοκοπημένου καὶ καταδικασμένου ἀπὸ ὅλους παρελθόντος, ἡ Ἐπανάστασις, ἡμερος πάντοτε καὶ ἀναίμακτος, ἐπροχώρει συνεχῶς πρὸς ὅλον ἐν φιλευθερωτέρας μορφᾶς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας. Ἐχετε, ἔτσι, ἀντικειμενικὴν καὶ ἀδιάψευστον ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ φορεῖς της ἐμπνέονται ἀπὸ δημοκρατικὰς προθέσεις, ὅτι δὲν κινοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν διαιωνίσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν ἐκτάκτων ἐξουσιῶν καὶ ὅτι εἶναι βαθύτατα εἰλικρινεῖς εἰς τὰς διακηρύξεις των. Ἡ νέα σύνταξις τῆς πολιτείας, τὴν ὁποίαν σᾶς προτείνει τώρα ἡ Ἐπανάστασις πρὸς ἔγκρισιν, ἀποτελεῖ φυσιολογικὴν συνέχειαν καὶ ἀποκορύφωμα τῆς ἐξελικτικῆς αὐτῆς πορείας πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Εἶναι

ἡ ἀπαραίτητος συνταγματικὴ ἀφετηρία διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἀμέσως ἡ χώρα ὑγιᾶ δημοκρατικὴν πολιτικὴν ζωὴν, ποὺ ἦτο καὶ εἶναι ἐπιθυμία παντὸς ἀνιδιοτελοῦς πολίτου.

Προσέλθετε, λοιπόν, τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς κάλας ἡρεμοί, σταθεροὶ καὶ αἰσιόδοξοι, διὰ νὰ δώσετε εἰς τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ εἰς τὰ παιδιὰ σας ἓνα συγχρονισμένον καὶ αὐτοπροστατευόμενον δημοκρατικὸν πολίτευμα, διὰ ν' ἀποκτήσετε ὑγιᾶ κοινοβουλευτισμόν, διὰ νὰ κατοχυρώσετε τὰς μέχρι τοῦδε κατακτήσεις σας καὶ διὰ νὰ ὀπλίσετε τὸ Ἕθνος εἰς τὴν μελλοντικὴν πορείαν του μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν προκοπὴν του θεσμούς. Ἡ θετικὴ ψῆφος σας θ' ἀνοίξῃ νέον κεφάλαιον τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ ὁποῖόν σεῖς μὲν θὰ αἰσθάνεσθε ὑπερηφάνειαν καὶ ἱκανοποίησιν, οἱ δὲ ἀπόγονοί σας εὐγνωμοσύνην.

Ζήτω ἡ Δημοκρατία !

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » Β'	»	400
3. » » Γ'	»	300
4. » » Δ'	»	700
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ..	»	1.500
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	3.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20
2. » » Β'	»	20
3. » » Γ'	»	15
4. » » Δ'	»	35
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15
6. » » Παράρτημα	»	10
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	75
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	175

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν/σμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων ὡς καὶ τῶν Φιλοanthρωπικῶν Σωματείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων ..	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5 %.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ